

З КАЛЕЙДОСКОПУ ПОДІЙ

Володимир Корнійчук

І КЛАСИКА, І ДРАЙВ НА ОПЕРНІЙ СЦЕНІ

Новий звітний концерт учнів і студентів Київської муніципальної академії танцю імені Сержа Лифаря, який відбувся на сцені Національної опери України, розпочався хвилиною мовчання, якою присутні вшанували пам'ять наших загиблих воїнів.

Напочатку глядачеві була представлена прем'єра одноактного балету-опери Анастасії Комлікової «Бондарівна» у постановці педагога Академії танцю, заслуженого артиста України Олександра Нестерова (його ж і лібрето), за мотивами історичної пісні-балади про легендарну Бондарівну (диригент-постановник Інна Гук, сценографія Марії Дуки, художник по костюмах Дарина Батнічук).

Зауважмо, що прем'єру було присвячено 120-річчю від дня народження видатного українського балетмейстера Павла Вірського, вона стала спільним проектом Українського академічного фольклорно-етнографічного ансамблю «Калина» та Київської муніципальної академії танцю імені Сержа Лифаря: керівник проекту – директор КМАТ, заслужений працівник культури України Вячеслав Коломієць, науковий консультант заслужений діяч мистецтв України Геннадій Лягущенко.

У відомій історичній пісні-баладі «Бондарівна» мовиться про події середини XVIII століття, де головними дійовими особами виступають граф Потоцький (у пісні пан Каньовський) та героїчна красуня-богу-

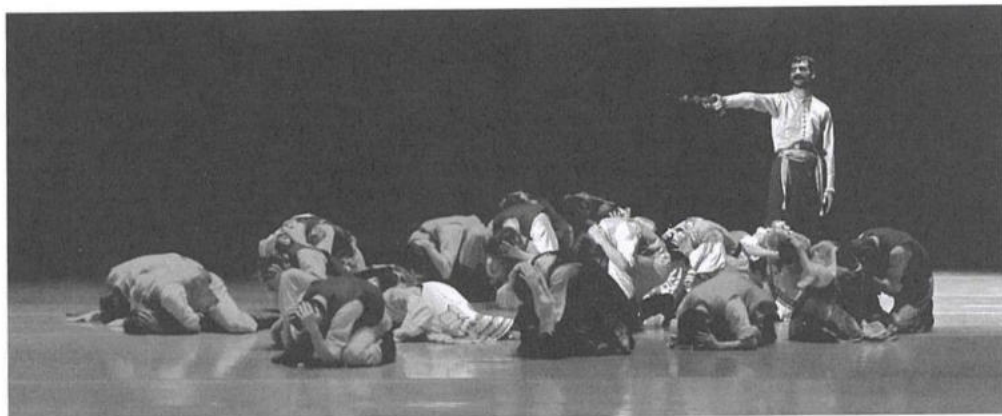
славка Бондарівна, яка не скорилася Потоцькому і на його спокусу-залицання сміливо відповіла:

*«Ой, волю я, пан Каньовський,
В сирій землі гнити,
Ніж з тобою по неволі
На цім світі жити».
Ой, як тільки Бондарівна
Та цеє сказала,
Ой, вистрелив пан Каньовський –
Бондарівна впала».*

На основі цієї пісні-балади балетмейстер-постановник О. Нестеров створив на сцені Національного академічного театру опери та балету України імені Тараса Шевченка розлогий балет-оперу про життя і трагічну загибель мужньої Бондарівни, образ якої майстерно втілила на кону студентка I курсу бакалаврського рівня вищої освіти Світлана Хангану.

Усе це дійство О. Нестеров представив у талановитій сценічній версії, яка містить у собі пролог, п'ять картин та епілог. І розгортається балетно-оперне дійство вельми яскраво й масштабно, демонструючи масове народне гуляння з нагоди Свята Свічки з величальними піснями, танцями й вертепними іграми у виконанні цехових майстрів-бондарів, серед яких і донька старого майстра-бондаря – красуня Бондарівна, що відома своєю запальною вдачею, цнотливістю і непокірністю.

На кону бачимо й іскристий козачок, і витівковий танок Шинкаря (М. Новиков), і циганський пристрасний танець у виконанні Д. Верещака, А. Винницької, Д. Коваль, М. Давиденко та О. Стратуленко-Мітінської... І все це дійство враз обривається – з появою Потоцького (Р. Вояковський), який переслідує Бондарівну і, врешті, губить її: трагізм цієї сцени довершує і трагічно-мінорне звучання «преважких» акордів, на тлі яких (як і в екранній проекції) спадають пелюстки буйної рожевої півонії – символ загубленого життя славетної Бондарівни, яка не скорилася

кривднику, як нині не кориться ворогу Україна.

Тож перед нами не лише масштабний одноактний балет, а й міні-опера, у якій задіяні артисти хору, балету й оркестр народних інструментів УАФЕА «Калина»; ансамбль солістів «Благовість»; академічний камерний хор «Хрещатик», а також студенти I-III курсів відділення народної хореографії, студенти I-IV курсів бакалаврського рівня вищої освіти та учні 6-8 класів відділень класичної і народної хореографії КМАТ ім. С. Лифаря.

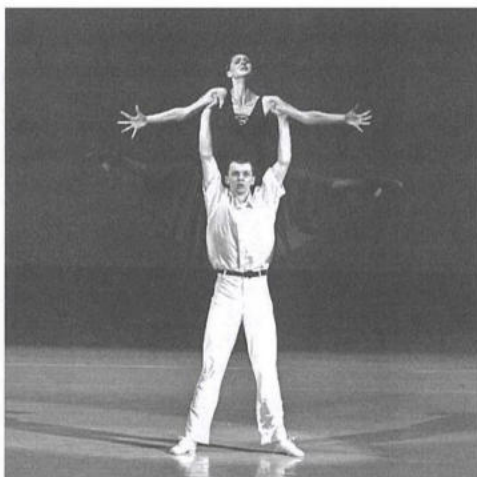
Тож в сукупності маємо синтезований мистецький жанр – балет-оперу «Бондарівна» А. Комлікової, яка майстерно й ефектно представлена на оперній сцені завдяки престижному проекту Київської муніципальної академії танцю та Українського академічного фольклорно-етнографічного ансамблю «Калина».

А щодо нових балетних постановок, то глядача емоційно вразило адажіо з балету «Грек Зорба» Мікіса Теодоракіса у хореографії Л. Мясіна і талановитому виконанні студенткою III курсу відділення класичної хореографії Вікторії Товченко і студента I курсу бакалаврського рівня вищої освіти Михайла Федоришина: тут є стільки бурхливої енергетики, що бачене глядачем не могло його не вразити (викладачі Надія Ятченко і заслужений артист України Олександр Нестеров).

А фрагмент «Опалий сад» з балету «Корсар» Л. Деліба у хореографії М. Петіпа яскраво виокремився масовістю виконавців, блискучим ансамблем, вишуканістю стилю та барвистістю костюмів. Адже тут ефектно проявилось і експресивне *allegro*, елегантне адажіо й елегантне «повітряне» *solo* Таїсії Галятченко та Аліни Хоменко (постановник-репетитор Надія Ятченко).

І коли продовжити мову про студентку I курсу відділення класичної хореографії Аліну Хоменко, котра продемонструвала у варіації з балету «Корсар» А. Адана високу майстерність, то, як на мою думку, у цієї студентки – велике майбутнє балетної зірки: кожен її виступ на сцені – то вишуканість «лебединої» грації, наочність виразних природних хореографічних даних та харизматичність виконавського стилю. Усе це й передвіщає її успішне артистичне майбутнє (викладач Галина Зарицька).

А от в адажіо з балету «Метелик» Ж. Оффенбаха у хореографії М. Тальйоні публіку порадував дует у складі учениці 9-го класу відділення класичної хореографії Анастасії Шильнікової та студента III курсу бакалаврського рівня вищої освіти Віктора Стригуна, котрі представили бездоганність у сценічному виконанні, а в нагороду отримали зливу аплодисментів: за всією цією видимою

«легкістю» і релаксійністю пластики проглядається важка щоденна репетиційна праця як самих вихованців, так і їхніх викладачів – Ольги Довгань і Володимира Лук'янця.

В постановці А. Рехвіашвілі «Дві троянди» на музику Д. Ревербері, яку оригінально втілили на сцені студентки II курсу відділення класичної хореографії Катерина Гуляєва й Аліса Писанко, виразно поєднуються класика і модерн-танець, де «червоне» (у костюмі) – то символ агресивності, а «біле» – то світле наше завтра. Як на мене, то бачене виразно асоціюється з нинішньою реальністю війни, де жорстко домінують і «червоне», і наше «біле» завтра (викладач лауреат Міжнародного конкурсу артистів балету Наталія Хоменко).

Цю ж тенденцію поєднання модерн-танцю з класикою продовжила й композиція Х. Велдон «You Turn Me on I'm a Radio» на музику Дж. Мітчел в ексцентричному й жартівливо-кокетливому виконанні студенткою III курсу відділення класичної хореографії Меланією Костенко, яка заслужено викликала у глядача щедрі оплески та вигуки «браво» (викладач Надія Ятченко).

А вже абсолютним відкриттям нинішнього звітного концерту став танець учениці 7-го класу відділення класичної хореографії Каміли Шалкіної «Кордони всередині» Christian Reindl в постановці О. Долгих, яка настільки експресивно й дина-

мічно виконала свій танок, що глядач, спостерігаючи за її віртуозною і жвавою, як «ртуть», технічністю, реально починає відчувати і бачити, що в цієї виконавиці кордон між Україною і ворогом пролягає всередині її душі: у героїні, яка прагне захистити і себе, і всю Україну (викладач Людмила Прянічківа).

А коли вже перейти до «чистого» модерну, то слід зупинитися на композиції К. Брюса Dance word «The rooster» The Rolling Stones, яку виконали студенти I-IV курсів бакалаврського рівня вищої освіти у такому шалено-драйвовому темпі, від якого публіка шаленіла у прямому розумінні цього слова і радо «акомпанувала» виконавцям щедрими аплодисментами та вигуками «браво»: у композиції присутні і урбаністично-ексцентричний блюз, і джаз, і танго, й інші гучні темпо-ритми, а також драйвовий запал та море фантазії. А ще – витівковий гумор і грайливість новаторської хореографії К. Брюса (робота заслуженого артиста України Олександра Нестерова).

Отже, чекаємо на нові звітні концерти талановитих юних вихованців Академії танцю, які з кожним щорічним звітом радують ексклюзивно-неочікуваними і харизматичними композиціями.

М.Київ